

VÄINO RAJASAARE

aastast 1970 töötab Järvakandi koolis füüsika õpetajana, klassijuhataja ning treenerina. Olnud ka Järvakandi keskkooli direktor. Ta oli üks esimesi alevi ettevõtjaid ning osalenud ka vallavolikogu töös.

Kadri Valner (Uuk): Tavaliselt on õpetajal komme kehastuda kaheks: tunnis ollakse range aine edasiandja ja pärast tundi üks kena inimene. Õpetaja Rajasaarel oli kombeks see heaks ja soojaks inimeseks olemine tundi ikka kaasa võtta. Ilmselt oli see üks põhjus, miks ühe plika jaoks arusaamatu ja mõttetu aine nagu füüsika inimlikuma näo sai. Mina küll ei mäleta, et ta oleks kunagi olnud tunnis torssis või tujutu, tunnid olid lõbusad, aga asjalikud. Eks me austasime teda kõik.... Aga see austamine ei olnud külm respektseerimine vaid südamlük tunnistamine.

Ivar Hanvere:Vaatamata sellele, et füüsika on raske aine oli tundides palju nalja, sõbralikku tögamist, anekdoote. Väino on sündinud pedagoog ja kuigi teda on aeg ajalt asjaolude sunnil püütud panna ka juhtivatele kohtadele, ei ole see talle istunud. Arvan teadvat, et kõige sellega kaasnev bürokraatia on talle vastumeelne. Kindlasti on palju bürokraatiat ka klassijuhataja töös, kuid keegi peab ka seda tegema ja on eriti tore kui bürokraatia ei tapa inimest.

